

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 09-05-2018
Enhed: JURA
Sagsbeh.: DEPPKH
Sagsnr.: 1709062
Dok. nr.: 599313

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 24. april 2018 stillet følgende spørgsmål 24 (L 213 – Forslag til lov om ændring af sundhedsloven (Egenbetaling for tolkebistand)) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål 24:

”Ministeren bedes kommentere høringssvar fra Aarhus Universitet, hvoraf det fremgår, at det menes at være diskrimination af danske statsborgere, som har behov for tolkning på andre sprog end grønlandsk, færøsk og tysk.”

Svar:

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at der vil blive fastsat regler om, at der ikke skal opkræves gebyr for tolkebistand til personer fra Det Tyske Mindretal i Danmark, der har behov for tolkebistand i forhold til at kunne anvende det tyske sprog, samt at der ikke opkræves gebyr i forbindelse med tolkning af det grønlandske og færøske sprog.

I medfør af grundlovens § 70 er det forbudt at diskriminere på grundlag af bl.a. afstamning. Danmark er desuden internationalt forpligtet til ikke at diskriminere, jf. bl.a. den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 14 om forbud mod diskrimination.

Forbuddet mod diskrimination er imidlertid ikke til hinder for, at der kan indføres regler om forskelsbehandling, hvis dette sker af saglige og objektive grunde. Særlige relationer til eksempelvis et nationalt mindretal kan betragtes som en saglig grund til at indføre regler om forskelsbehandling til fordel for disse. Det anerkendes således i menneskeretlig henseende, at internationale forpligtelser, der beskytter særlige befolkningsgrupper, og særlige folkeretlige relationer kan begrunde forskelsbehandling, der ellers som udgangspunkt vil være i strid med forbuddet mod diskrimination.

Danmark ratificerede den 8. september 2000 den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog (sprogpagten), som herefter trådte i kraft for Danmark den 1. januar 2001. Formålet med sprogpagten er at beskytte og fremme regionale sprog og mindretalssprog i de forskellige lande og regioner i Europa som et vigtigt bidrag til Europas kulturværdier og -traditioner. Ved ratificeringen af pagten har Danmark dermed forpligtet sig til at sikre sådanne sprog visse mindstegarantier. Pagten åbner også mulighed for, at deltagerne kan forpligte sig til at give regionale sprog og mindretalssprog en særlig beskyttelse. Det er den enkelte stat, der selv beslutter, hvilke mindretal, der skal have denne særlige status som beskyttede nationale mindretal.

I Danmark er Det Tyske Mindretal det eneste anerkendte nationale mindretal, og tysk er et anerkendt mindretalssprog i Sønderjylland, hvorfor personer fra Det Tyske Mindretal, der har behov for tolkebistand i forhold til det tyske sprog, vil være omfattet beskyttelsesreglerne.

På denne baggrund er det Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at Danmarks forpligtelse i forhold til sprogpagten kan betragtes som en saglig grund til at indføre regler om forskelsbehandling af hensyn til Det Tyske Mindretal i Danmark.

I forhold til det grønlandske og færøske sprog er det Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at det ikke vil være i strid med grundlovens § 70 og EMRK's artikel 14, hvis der fastsættes regler om, at der ikke opkræves gebyr i forbindelse med tolkning af det grønlandske og færøske sprog, idet Danmark i kraft af det særlige forhold til Grønland og Færøerne som følge af Rigsfællesskabet har en særlig forpligtelse til at beskytte det grønlandske og færønske sprog.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Patrick Kofod Holm